

Elektrický valčík

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou,
nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
v naší obci mezi kopci plnily se korbele.

R: Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
střídavý, střídavý, zkratka elektrický proud.

Rec: A nyní, kdo tu všechno byl:
okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
poblíže obecní váhy, tříčlenná delegace z Prahy,
zástupci nedaleké posádky pod vedením poručíka Vosátky,
početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny, dále krojované družiny,
alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi
na motocyklu Indián, a svatý Jan, z kamene vytesán.

R:

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

R:

Rec: Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků:
vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté:
od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty,
odtud proud se přelévá do stodoly, do chléva,
při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu

,
kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic
nestane,
kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
Do každé rodiny elektrické hodiny!

R: